

MIŁOWAĆ PANA BOGA

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 16 października

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Pwt 6,4-5; 10,12; Ef 2,1-10; Ap 14,6-7; Pwt 4,37; 11,1; Mk 12,28-30.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Będziesz tedy miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej siły swojej” (Pwt 6,5).

Jedna z najważniejszych modlitw judaizmu została zaczerpnięta z 6. rozdziału *Księgi Powtórzonego Prawa*. Nosi nazwę *Szema* (od pierwszego hebrajskiego słowa tej modlitwy, które znaczy: *Słuchaj*, a nawet: *Bądź posłuszny*). Słowo *szema* występuje dość często nie tylko w *Księdze Powtórzonego Prawa*, ale i w całym *Starym Testamencie*.

Pierwsze słowa hebrajskiej modlitwy *Szema* brzmią następująco:

— „Szema, Jisrael, Jhwh (Adonaj) Elohenu, Jhwh (Adonaj) ehad” (Pwt 6,4 BI).

We współczesnym polskim modlitewniku żydowskim werset ten brzmi następująco:

— „Słuchaj, Jisraelu — Haszem¹⁶ jest naszym Bogiem, Haszem jest Jedyny”¹⁷.

Wypowiadając tę modlitwę z Pwt 6,4, Żydzi przysłaniają prawą dłonią swoje oczy, co ma oznaczać, że nie chcą, by cokolwiek odwróciło ich uwagę od myślenia o Bogu. Pierwsze słowa *Szema* są postrzegane jako potwierdzenie jedy-nobóstwa — monoteistycznej natury *Adonaj Elohenu* (*Pana, naszego Boga*) oraz wierności Izraela wyłącznie wobec Niego, a nie żadnych innych bogów. W gruncie rzeczy słowa te można przeczytać także jako *Pan jest naszym Bogiem*.

Ten jeden werset jest częścią pierwszej przemowy Mojżesza do Izraelitów poprzedzającej wejście do Ziemi Obiecanej. Po tym pierwszym wierszu następuje mocne wyrażenie prawdy, która pozostaje tak samo doniosła obecnie, jak była wtedy.

¹⁶ Pisane też jako *Ha-Szem*, to znaczy: (*To*) *Imię* — żydowski zamiennik słowa Jahwe czy nawet słowa Adonaj/Pan (przyp. red.).

¹⁷ Sacha Pecaric (red.), *Sidur Pardes Lauder. Modlitewnik żydowski*, Kraków 2019, s. 76 (przyp. red.).

Gdy Mojżesz przypomniał Izraelitom ich historię, zaczął im udzielać pouczeń, co mają czynić, by objąć w posiadanie Ziemię Obiecaną i cieszyć się życiem w niej. Można powiedzieć, że znaczna część *Księgi Powtórzonego Prawa* to instrukcja przekazana przez Boga dla Izraelitów, co mają czynić, aby dochować przymierza, które On łaskawie zawarł z nimi, wypełniając obietnicę daną ich przodkom.

6. rozdział *Księgi Powtórzonego Prawa* zaczyna się słowami: „A to są przykazania, ustawy i prawa, których Pan, wasz Bóg, nakazał was uczyć, abyście je pełnili w ziemi, do której się przeprawiacie, aby ją posiadać. Abyś był przejęty czią dla Pana, Boga twego, przestrzegając po wszystkie dni twego życia wszystkich jego ustaw i przykazań, które Ja dziś nakazuję tobie, twoim synom i wnukom, i abyś żył długo” (Pwt 6,1-2).

Przeczytaj Pwt 6,4-5. Jakie przykazanie dał Pan Izraelitom w Pwt 6,5? Co ono oznacza?

Miłować Pana, Boga swego, z całego swego serca? Ciekawe, że wśród licznych praw, ostrzeżeń, przepisów i postanowień Izraelici otrzymali wezwanie do miłowania Boga. Nie było jakiego miłowania, ale miłowania Go „z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej siły swojej” (Pwt 6,5), co wskazuje na nieograniczony charakter tej miłości.

Miłowanie Boga całym sercem oraz całą duszą i siłą oznacza, że nasza miłość do Niego powinna górować nad miłością do wszystkich i wszystkiego, gdyż On jest podstawą naszego istnienia oraz istnienia wszystkich żywych istot. Miłość do Boga nadaje właściwą postać naszej miłości do wszystkich ludzi i wszystkiego.

W języku hebrajskim słowo przetłumaczone jako *swój/twój* — *twój* Bóg, *twoje* serce, *twoja* siła — występuje w liczbie pojedynczej. Owszem, Bóg przemówił do całego swego ludu, ale lud jest tak silny, jak silne są poszczególne osoby. Pan pragnie, by każdy z nas, choć jest częścią wspólnoty, był wierny Mu osobiście, a podstawą tej wierności powinna być nasza miłość do Niego ze względu na to, jaki On jest i co dla nas uczynił.

Co znaczy dla ciebie miłowanie Boga całym swoim sercem, całą swoją duszą i całą swoją siłą?

Mojżesz powiedział Izraelitom, że mają miłować Boga całym swoim jestestwem. Był to nakaz. Jednak kilka wersetów wcześniej Mojżesz dał im inny nakaz: „...żebyś się bał Pana, Boga twego” (Pwt 6,2 BG).

Przeczytaj Pwt 10,12. Co werset ten mówi o miłości i bojaźni? Jak powinniśmy go rozumieć?

W jednym wersecie powiedziano im, że mają się bać Boga, a w drugim, że mają Go miłować, zaś w tym wersecie — że mają jednocześnie się Go bać i Go miłować. W potocznym znaczeniu bojaźni może się to wydawać sprzecznością, ale oczywiście nie jest. Bojaźń Boża oznacza szacunek dla Boga, Jego władzy, Jego mocy, Jego prawości i Jego sprawiedliwości, zwłaszcza w porównaniu z naszą grzesznością, słabością i zupełną zależnością od Niego. Tak więc bojaźń Boża powinna być dla nas zupełnie naturalna. Jesteśmy upadłymi istotami — przestępcami prawa Bożego i gdyby nie łaska Boga, byłibyśmy nieodwołalnie skazani na potępienie i wieczną śmierć.

Przeczytaj Ef 2,1-10. Jak wersety te pomagają nam zrozumieć, że możemy jednocześnie bać się Boga i miłować Go?

Mimo że byliśmy „dziećmi gniewu” (Ef 2,3) — i dlatego powinniśmy bać się Boga — Chrystus umarł za nas i dał nam nowe życie w Nim obejmujące uwolnienie od grzechu i potępienia (za co powinniśmy Go miłować).

Dotyczyło to starożytnych Izraelitów, tak samo jak dotyczy to nas obecnie. Byli oni niewolnikami w Egipcie, skazanymi na niewolę i ucisk. Jedynie miłość Boga do nich i Jego łaskawość sprawiły, że zostali wyzwoleni: „Pamiętaj, że byłeś niewolnikiem w ziemi egipskiej i że Pan, twój Bóg, wyprowadził cię stamtąd” (Pwt 5,15). Nic dziwnego, że mieli jednocześnie miłować Boga i bać się Go. Skoro było to ich obowiązkiem, to o ileż bardziej jest naszym, jeśli poznaliśmy prawdę o śmierci Jezusa na krzyżu za nas?

Przeczytaj Ap 14,6-7. Jak powinniśmy rozumieć to, że przykazanie dotyczące bojaźni Bożej jest pierwszym przykazaniem ostatniego przesłania Pana dla świata? Zważywszy na to, co ma się wydarzyć na świecie, dlaczego przykazanie to nabiera głębokiego sensu?

Nawet wśród reguł i przepisów z *Księgi Powtórzonego Prawa* oraz wszystkich ostrzeżeń skierowanych do Izraelitów, iż mają być posłuszni Bożym *przykazaniom, ustawom i prawom* (zob. Pwt 6,1), mieli oni przede wszystkim miłować Boga całym swoim sercem, całą swoją duszą i ze wszystkich swoich sił. Oczywiście mieli po temu dobre powody.

Przeczytaj Pwt 4,37; 7,7-8.13; 10,15; 23,6; 33,3. Czego wersety te uczą o miłości Boga do Jego ludu?

Raz po raz w *Księdze Powtórzonego Prawa* Mojżesz mówi Izraelitom o miłości Boga do ich przodków i do nich samych. Jednak bardziej niż słowami Pan objawia tę miłość czynami. To znaczy, że mimo ich niedociągnięć, porażek i grzechów miłość Boga do nich pozostała niewzruszona i nadal z mocą przejawiała się w Jego postępowaniu wobec nich.

„Miłujmy więc, gdyż On nas przedtem umiłował!” (1 J 4,19). Jak werset ten pomaga nam zrozumieć, dlaczego powinniśmy miłować Boga?

Miłość Boga do nas wyprzedza nasze istnienie w tym sensie, że plan zbawienia został ułożony „przed założeniem świata” (Ef 1,4).

„Plan naszego odkupienia nie został powzięty jako potrzeba chwili i nie został ułożony po upadku Adama. Był on objawieniem »tajemnicy, przez długie wieki milczeniem pokrytej« (Rz 16,25). Stanowił rozwinięcie zasad, jakie od wieczności tworzyły podwalinę tronu Bożego”¹⁸.

Dobra nowina dla nas wszystkich jest taka, iż Bóg jest prawdziwie Bogiem miłującym i to tak, iż poszedł za nas na krzyż. Ofiarując siebie z miłości, „uniżył samego siebie i był posłuszny aż do śmierci, i to do śmierci krzyżowej” (Flp 2,8). Tak więc mamy obecnie objawienie miłości Boga do nas, jakiego Izraelici przypuszczalnie nie mogli nawet sobie wyobrazić.

Co by było, gdyby Bóg nie był miłością, ale nienawiścią czy obojętnością? Jaki byłby wtedy świat? Dlaczego objawienie miłości Boga do nas jest czymś, z czego powinniśmy się ogromnie cieszyć?

¹⁸ Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 13.

Jeśli mnie miłujecie, przestrzegajcie moich przykazań

ŚRODA — 20 października

Izraelici — cały naród — zostali powołani do miłowania Boga. Ale miłowanie Boga to sprawa indywidualna. Jako pojedyncza istota, posiadająca wolną wolę, każdy Izraelita miał wybór miłowania Boga, a miłość do Boga wyraża się w posłuszeństwie Jego przykazaniom.

Co łączy poniższe wersety? Co jest ich wspólnym tematem?

Pwt 5,10

Pwt 7,9

Pwt 10,12-13

Pwt 11,1

Pwt 19,9

Czy *Pismo Święte* mogłoby to powiedzieć jeszcze wyraźniej? Jak Bóg nie tylko mówi, że nas miłuje, ale objawił tę miłość do nas przez to, co dla nas uczynił i nadal czyni, tak i lud Boży ma okazywać miłość do Boga swoim postępowaniem. W powyższych wersetach widzimy, że miłość do Boga jest nierozzerwalnie związana z posłuszeństwem wobec Niego.

Dlatego gdy apostoł Jan stwierdził: „Na tym bowiem polega miłość ku Bogu, że się przestrzega przykazań jego” (1 J 5,3), i gdy sam Jezus powiedział: „Jeśli mnie miłujecie, przykazań moich przestrzegać będziecie” (J 14,15), to wersety te wyrażają jedynie tę zasadniczą prawdę, iż miłość do Boga musi być zawsze wyrażana przez posłuszeństwo wobec Niego. Tak było zawsze i tak zawsze będzie. Posłuszeństwo wobec Boga oznacza posłuszeństwo Jego prawu — dziesięciu przykazaniom, które obejmują także czwarte przykazanie nakazujące świętowanie soboty. Zachowywanie czwartego przykazania Bożego nie jest legalizmem (próbą zasłużenia posłuszeństwem prawu na zbawienie), tak samo jak zachowywanie pozostałych dziewięciu przykazań dekalogu.

Choć posłuszeństwo okazywane któremukolwiek przykazaniu *może* być legalizmem, to jednak tego rodzaju posłuszeństwo w rzeczywistości nie płynie z miłości do Boga. Gdy prawdziwie miłujemy Boga, zwłaszcza za to, co uczynił dla nas w Chrystusie Jezusie, pragniemy być Mu posłuszni, gdyż On tego od nas oczekuje.

Gdy Mojżesz raz po raz mówił Izraelitom, by miłowali Boga i byli Mu posłuszni, mówił to po tym, jak zostali oni wyzwoleni z niewoli egipskiej. To znaczy, że ich miłość i posłuszeństwo były odpowiedzią na odkupienie dane im przez Boga. Skoro zostali odkupieni przez Pana, mieli odpowiedzieć na to wiernym posłuszeństwem Jego przykazaniom. Tak samo jest i dzisiaj.

Jakie jest twoje doświadczenie z posłuszeństwem wobec Boga? Jaka jest twoja motywacja do posłuszeństwa Bogu? Dlaczego posłuszeństwo powinno wypływać z miłości do Boga. Jaką rolę — o ile jakąkolwiek — powinna odgrywać w tej sprawie bojaźń (rozumiana zgodnie z jej biblijnym znaczeniem)?

Chociaż niektórzy chrześcijanie z różnych względów usiłują rozdzielić *Stary Testament* i *Nowy Testament*, to jednak w rzeczywistości stanowią one całość, a próby ich rozdzielania najczęściej prowadzą do wypaczenia znaczenia *Nowego Testamentu*. *Nowy Testament* — z objawieniem Jezusa oraz teologicznym objaśnieniem znaczenia Jego życia, śmierci, zmartwychwstania i arcykapłańskiej służby — wskazuje na wypełnienie licznych starotestamentowych proroctw i mesjańskiej symboliki. Pod wieloma względami *Stary Testament* stanowi tło, kontekst i podstawę *Nowego Testamentu*. Oba objawiają dobroć i miłość Boga.

Znajduje to odzwierciedlenie między innymi w tym, jak często *Nowy Testament* cytuje *Stary Testament*; odzwierciedla się to także w wypowiedziach samego Jezusa.

Przeczytaj Mk 12,28-30. Jak brzmiało pytanie dotyczące pierwszego przykazania? Jak Jezus odpowiedział na to pytanie i skąd zaczerpnął odpowiedź?

Ciekawe jest to, że uczony w *Piśmie*, który całe życie poświęcił badaniu i zrozumieniu prawa Bożego oraz sposobów jego stosowania, zadał właśnie takie pytanie. Choć liczne były przepisy, których Izraelici — jak wierzyli — mieli przestrzegać (późniejsza żydowska tradycja wymienia 613 przepisów prawa), to jednak zaskakujące jest to, że pragnęli sprowadzić je wszystkie do jednego pytania.

Jak Jezus odpowiedział na to pytanie?

Sięgnął wprost do 6. rozdziału *Księgi Powtórzonego Prawa*: „Słuchaj, Izraelu! Pan jest Bogiem naszym, Pan jedynie!” (Pwt 6,4), a następnie zacytował kolejny werset mówiący o miłowaniu Boga całym sercem, całą duszą oraz ze wszystkich sił. Wskazał na najważniejsze wyznanie dotyczące Pana jako ich Boga, jedyne Boga, oparte na wielkiej prawdzie, że Izraelici zostali powołani, by miłować Go ponad wszystko.

Co mogłoby być w większym stopniu *teraźniejszą prawdą* niż to przykazanie? W dniach ostatecznych, gdy nastąpią końcowe wydarzenia i wszyscy będą musieli wybrać, po czyjej stronie staną, przykazania Boże odegrają niezwykle istotną rolę (zob. Ap 14,12).

Ostatecznie to, którą stronę wybierzemy, nawet w obliczu prześladowań, będzie zależne od tego, czy naprawdę miłujemy Boga. To jest decydująca sprawa, a miłować Boga całym sercem, całą duszą i ze wszystkich sił możemy jedynie wtedy, gdy poznamy Go osobiście oraz doświadczymy Jego dobroci, miłości i łaski. Gdy to nastąpi, będziemy wiedzieli, że za to warto nawet umrzeć.

Gdyby ktoś cię zapytał, jak ludzie mogą miłować Boga, którego nigdy nie widzieli na własne oczy, co odpowiedziałbyś?

DO DALSZEGO STUDIUM

„Krzyż Chrystusa będzie tematem badań i pieśni odkupionych przez całą wieczność. W Chrystusie uwielbionym będą oni widzieli Chrystusa ukrzyżowanego. Nigdy nie pójdzie w zapomnienie fakt, że Ten, którego moc stworzyła i podtrzymuje niezliczone światy w rozległych królestwach przestrzeni, Umiłowany Boży i Majestat Nieba, którego uwielbiają wystawiać cherubowie i promienni serafini — unżył się, aby podźwignąć upadłego człowieka; że poniósł winę i hańbę grzechu i doświadczył momentu, w którym Ojciec zakrył przed Nim swoją twarz, aż nieszczęścia zgubionego świata złamały Jego serce i zdruzgotały Jego życie na krzyżu Golgoty. Fakt, że Stwórca Wszystkich Światów i Sędzia Każdego Istnienia odłożył swoją chwałę i unżył się z miłości do człowieka, będzie zawsze wywoływał zdumienie i uwielbienie wszechświata. Gdy tłumy zbawionych patrzą na swojego Odkupiciela i widzą wieczną chwałę Ojca lśniąca w Jego obliczu, gdy patrzą na Jego tron i wiedzą, że Jego królestwo nie będzie miało końca, wznoszą pełną zachwytu pieśń:

— Godzien, godzien jest ten Baranek, który był zabity, i odkupił nas dla Boga swoją własną najcenniejszą krwią!”¹⁹

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Przeczytaj powyższy cytat Ellen G. White. Jak powinien on pomóc nam zrozumieć, dlaczego miłość do Boga powinna być największą naszą miłością? Pomyśl, co to znaczy, że Bóg, który *podtrzymuje niezliczone światy w rozległych królestwach przestrzeni*, stał się Człowiekiem i poszedł za nas na krzyż. Dlaczego ta prawda powinna być podstawą naszej wiary w Boga?

2. Zastanów się nad miłowaniem Boga i jednoczesnym baniem się Go. Dlaczego możemy i powinniśmy czynić jedno i drugie?

3. Łatwo jest miłować Boga, gdy wszystko jest dobrze w naszym życiu. Ale co wtedy, gdy zdarzają się tragedie? Dlaczego w takich sytuacjach miłujący Bóg jest jeszcze ważniejszy dla nas niż wtedy, gdy nie dzieje się nic złego?

4. Przemyśl ostatnie pytanie z czwartkowej części lekcji. Jakie różne sposoby podejścia do tej sprawy możesz przyjąć, by wyjaśnić niewierzącej osobie, co znaczy miłować Boga? Jak my, ludzie, możemy pokochać kogoś, kogo nigdy nie widzieliśmy? Dlaczego nie ma znaczenia to, że nigdy nie widzieliśmy Boga?

¹⁹ Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 391.